

Inhoud

IV Informatie

INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

Hof van Justitie van de Europese Unie

2019/C 172/01	Laatste publicaties van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het <i>Publicatieblad van de Europese Unie</i>	1

Gerecht

2019/C 172/02	Samenstelling van de Grote kamer	2

V Bekendmakingen

GERECHTELIJKE PROCEDURES

Hof van Justitie

2019/C 172/03	Zaak C-54/18: Beschikking van het Hof (Vierde kamer) van 14 februari 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunale amministrativo regionale per il Piemonte — Italië) — Cooperativa Animazione Valdocco S.C.S. Impresa Sociale Onlus/Consorzio Intercomunale Servizi Sociali di Pinerolo, Azienda Sanitaria Locale To3 di Collegno e Pinerolo (Prejudiciële verwijzing — Overheidsopdrachten — Beroepsprocedures — Richtlijn 89/665/EEG — Artikelen 1 en 2 quater — Beroep tegen de besluiten om inschrijvers toe te laten of uit te sluiten — Beroepstermijnen — Vervaltermijn van 30 dagen — Nationale regeling die de mogelijkheid uitsluit om de onrechtmatigheid aan te voeren van een besluit tot toelating in het kader van een beroep tegen latere handelingen — Handvest van de grondrechten van de Europese Unie — Artikel 47 — Recht op effectieve rechterlijke bescherming)	3

2019/C 172/04	Zaak C-373/18: Beschikking van het Hof (Eerste kamer) van 31 januari 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal Administrativo e Fiscal de Penafiel — Portugal) — Prosa Produtos e Serviços Agrícolas/Autoridade Tributária e Aduaneira (Prejudiciële verwijzing — Artikel 99 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof — Indirecte belastingen op het bijeenbrengen van kapitaal — Richtlijn 69/335/EEG — Artikelen 4 en 7 — Oprichting van een kapitaalvennootschap — Zegelrecht van kracht op 1 juli 1984 — Nadien afschaffing van dat zegelrecht en vervolgens herinvoering)	4
2019/C 172/05	Zaak C-489/18: Beschikking van het Hof (Zevende kamer) van 15 januari 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Budapest Könyvéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Hongarije) — Farmland Kft./Földművelésügyi Miniszter (Prejudiciële verwijzing — Artikel 53, lid 2, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof — Landbouw — Regelingen inzake rechtstreekse steunverlening — Bedrijfstoeslagregeling — Verzoek om enkele areaalbetaling — Criteria — Legitieme gebruiker van de landbouwgrond)	5
2019/C 172/06	Zaak C-689/18: Beschikking van het Hof (Zesde kamer) van 7 maart 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Dioikitiko Protodikeio Patron — Griekenland) — CT/Griekse Staat (Prejudiciële verwijzing — Artikel 99 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof — Binnenlandse belastingen — Verbod van discriminerende belastingen — Belasting op luxeproducten — Motorrijtuigen — Vrijstelling van de belasting naargelang van de datum waarop een voertuig voor het eerst in het verkeer is gebracht in de lidstaat van heffing — Niet-inaanmerkingneming van de datum waarop een voertuig voor het eerst in het verkeer is gebracht in een andere lidstaat)	5
2019/C 172/07	Zaak C-8/19 PPU: Beschikking van het Hof (Eerste kamer) van 12 februari 2019 — (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Spetsializiran nakazatelen sad — Bulgarije) — Strafzaak tegen RH (Prejudiciële verwijzing — Prejudiciële spoedprocedure — Justitiële samenwerking in strafzaken — Richtlijn (EU) 2016/343 — Artikel 4 — Publieke verwijzingen naar schuld — Beslissing tot voorlopige hechtenis — Rechtsmiddelen — Procedure voor de toetsing van de rechtmatigheid van die beslissing — Eerbiediging van het vermoeden van onschuld — Artikel 267 VWEU — Artikel 47, tweede alinea, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie — Recht op een terechtzitting binnen een redelijke termijn — Nationale regelgeving waarbij de mogelijkheid van nationalerechters om een prejudiciële vraag aan het Hof te stellen wordt beperkt, of die hen verplicht uitspraak te doen zonder het antwoord op die vraag af te wachten — Tuchtrechtelijke sancties ingeval die regelgeving niet wordt nageleefd)	6
2019/C 172/08	Zaak C-755/18P: Hogere voorziening ingesteld op 30 november 2018 door Harry Shindler e.a. tegen het arrest van het Gerecht (Nevende kamer — uitgebreid) van 26 november 2018 in zaak T-458/17, Shindler e.a./Raad	7
2019/C 172/09	Zaak C-88/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Judecătoria Zărnești (Roemenië) op 7 februari 2019 — Asociația „Alianța pentru combaterea abuzurilor”/TM, UN, Asociația DMPA	7
2019/C 172/10	Zaak C-96/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landesverwaltungsgericht Niederösterreich (Oostenrijk) op 8 februari 2019 — VO/Bezirkshauptmannschaft Tulln	8
2019/C 172/11	Zaak C-101/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesverwaltungsgericht (Duitsland) op 11 februari 2019 — Deutsche Homöopathie-Union (DHU) Arzneimittel GmbH & Co. KG/Bondsrepubliek Duitsland	9
2019/C 172/12	Zaak C-102/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesverwaltungsgericht (Duitsland) op 11 februari 2019 — Deutsche Homöopathie-Union (DHU) Arzneimittel GmbH & Co. KG/Bondsrepubliek Duitsland	10
2019/C 172/13	Zaak C-108/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Curtea de Apel București (Roemenië) op 11 februari 2019 — Krakvet sp. z o.o. sp.k./Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți	10
2019/C 172/14	Zaak C-112/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgericht Aachen (Duitsland) op 12 februari 2019 — Marvin M./Kreis Heinsberg	11

2019/C 172/15	Zaak C-118/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het LandesgerichtSalzburg (Oostenrijk) op 15 februari 2019 — ZS/PVA Landesstelle Salzburg	12
2019/C 172/16	Zaak C-134/19 P: Hogere voorziening ingesteld op 18 februari2019 door Bank Refah Kargaran tegen het arrest van het Gerecht(Tweede kamer) van 10 december 2018 inzaak T-552/15, Bank Refah Kargaran/Raad	12
2019/C 172/17	Zaak C-135/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het ObersteGerichtshof (Oostenrijk) op 20 februari 2019 — Pensionsversicherungsanstalt/CW	14
2019/C 172/18	Zaak C-157/19 P: Hogere voorziening ingesteld op 21 februari2019 door Ehab Makhlouf tegen het arrest van het Gerecht (Vijfdekamer) van 12 december 2018 in zaak T-409/16,Makhlouf/Raad.....	15
2019/C 172/19	Zaak C-158/19 P: Hogere voorziening ingesteld op 21 februari2019 door Razan Othman tegen het arrest van het Gerecht (Vijfdekamer) van 12 december 2018 in zaak T-416/16,Othman/Raad	16
2019/C 172/20	Zaak C-159/19 P: Hogere voorziening ingesteld op 21 februari2019 door Syriatel Mobile Telecom (Joint Stock Company) tegenhet arrest van het Gerecht (Vijfde kamer) van 12 december 2018 in zaak T-411/16, Syriatel Mobile Telecom/Raad	17
2019/C 172/21	Zaak C-182/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de First-tierTribunal (Tax Chamber) (Verenigd Koninkrijk) op 26 februari 2019 — Pfizer Consumer Healthcare Ltd/Commissionersfor Her Majesty's Revenue and Customs	18
2019/C 172/22	Zaak C-208/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landesgerichtfür Zivilrechtssachen Graz (Oostenrijk) op 4maart 2019 — NK/MS en AS.	19
2019/C 172/23	Zaak C-217/19: Beroep ingesteld op 8 maart 2019 —Europese Commissie/Republiek Finland	20
2019/C 172/24	Zaak C-231/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de UpperTribunal (Tax and Chancery Chamber) (Verenigd Koninkrijk) op 15 maart 2019 — Blackrock Investment Management(UK) Limited/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	21
2019/C 172/25	Zaak C-235/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Courtof Appeal (Verenigd Koninkrijk) op 18 maart 2019 — United Biscuits (Pensions Trustees) Limited, United Biscuits PensionInvestments Limited/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	22
2019/C 172/26	Zaak C-239/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de High Courtof Justice (Chancery Division) (Verenigd Koninkrijk) op 20 maart 2019 — Eli Lilly and Company/GenentechInc.	22
2019/C 172/27	Zaak C-510/17: Beschikking van de president van de Tweede kamer van het Hof van 24 januari 2019 (verzoek om een prejudiciëlebeslissing ingediend door de Okresný súd Bratislava — Slowakijke)— ML.....	23
2019/C 172/28	Zaak C-564/17: Beschikking van de president van het Hof van 4 februari 2019 — Europese Commissie/Koninkrijk België, ondersteunddoor: Bondsrepubliek Duitsland, Republiek Estland, Ierland, KoninkrijkSpanje, Franse Republiek, Italiaanse Republiek, Republiek Letland,Republiek Litouwen, Hongarije	23

2019/C 172/29	Zaak C-596/17: Beschikking van de president van de Eerste kamer van het Hof van 13 februari 2019 (verzoek om een prejudiciëlebeslissing ingediend door de Conseil d'État — Frankrijk) — Japan Tobacco International SA, Japan Tobacco International France SAS/Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics, Ministre des Solidarités et de la Santé	24
2019/C 172/30	Zaak C-657/17: Beschikking van de president van het Hof van 25 februari 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgerichtshof — Oostenrijk) — Hussein Mohamad Hussein, in tegenwoordigheid van: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl	24
2019/C 172/31	Zaak C-277/18: Beschikking van de president van de Vijfde kamer van het Hof van 14 februari 2019 (verzoek om een prejudiciëlebeslissing ingediend door de Tribunal Administrativo de Círculo de Lisboa — Portugal) — Henkel Ibérica Portugal, Unipessoal Lda/Comissão de Segurança de Serviços e Bens de Consumo	24
2019/C 172/32	Zaak C-368/18: Beschikking van de president van de Negende van het Hof van 30 januari 2019 (verzoek om een prejudiciëlebeslissing ingediend door het Justice de paix du troisième cantonde Charleroi — België) — Frank Casteels/Ryanair DAC, voorheen Ryanair Ltd	25
2019/C 172/33	Zaak C-399/18: Beschikking van de president van het Hof van 18 januari 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het College van Beroep voor het Bedrijfsleven — Nederland) — Vereniging Gasopslag Nederland, TAQA Onshore BV, TAQA Piek Gas BV/Autoriteit Consument en Markt, in tegenwoordigheid van: Gas Transport Services BV	25
2019/C 172/34	Zaak C-498/18: Beschikking van de president van het Hof van 11 februari 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal Supremo — Spanje) — ZW/Deutsche Lufthansa AG	25
2019/C 172/35	Zaak C-614/18: Beschikking van de president van het Hof van 11 februari 2019 — Europese Commissie/Slowaakse Republiek	26
2019/C 172/36	Zaak C-660/18: Beschikking van de president van het Hof van 8 februari 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landgericht Berlin — Duitsland) — Sundair GmbH/WV, XU, YT, ZS	26
2019/C 172/37	Zaak C-701/18: Beschikking van de president van het Hof van 31 januari 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Amtsgericht Nürnberg — Duitsland) — Geld-für-Flug GmbH/Ryanair DAC	26
2019/C 172/38	Zaak C-750/18: Beschikking van de president van het Hof van 8 februari 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Rechtbank Amsterdam — Nederland) — A, B/C	27
Gerecht		
2019/C 172/39	Zaken T-251/17 en T-252/17: Arrest van het Gerecht van 28 maart 2019 — Robert Bosch/EUIPO (Simply Connected.) („Uniemerk — Aanvragen voor Uniebeeldmerken Simply Connected. — Absolute weigeringsgrond — Geen onderscheidend vermogen — Omvang van het door de kamer van beroep te verrichten onderzoek — Artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001] — Artikel 64 van verordening nr. 207/2009 (thans artikel 71 van verordening 2017/1001)”)	28
2019/C 172/40	Zaak T-480/17: Arrest van het Gerecht van 26 maart 2019 — Griekenland/Commissie („ELGFen Elfpo — Van financiering uitgesloten uitgaven — Door Griekenland verrichte uitgaven — Eenmalige en forfaitaire financiële correcties — Randvoorwaarden — Controle van de uit de regelgeving voortvloeiende beheerseisen — Risicoanalyse — Raming van de financiële schade — Motiveringsplicht — Evenredigheid”)	29

2019/C 172/41	Zaak T-492/17: Arrest van het Gerecht van 2 april 2019 — Fleig/EDEO („Openbare dienst — Arbeidscontractanten — Overeenkomst voor onbepaalde tijd — Artikel 47, onder c), i), RAP — Opzegging met opzeggingstermijn — Opzeggingsgronden — Verbreking van de vertrouwensband — Dienstbelang — Kennelijke beoordelingsfout — Zorgplicht — Beginsel van behoorlijk bestuur — Artikelen 30 en 41 van het Handvest van de grondrechten — Procesincident — Publicatie op internet van stukken in het procesdossier van het Gerecht — Artikel 17 van het Statuut”)	29
2019/C 172/42	Zaak T-562/17: Arrest van het Gerecht van 28 maart 2019 — dm-drogerie markt/EUIPO — Albea Services (ALBÉA) („Uniemerkt — Oppositieprocedure — Internationale inschrijving met aanduiding van de Europese Unie — Beeldmerk ALBÉA — Oudere internationale inschrijving met aanduiding van de Europese Unie — Woordmerk Balea — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Overeenstemmende tekens — Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009[thans artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001]”)	30
2019/C 172/43	Zaak T-611/17: Arrest van het Gerecht van 29 maart 2019 — All Star/EUIPO — Carrefour Hypermarchés (Vorm van een schoenzool) („Uniemerkt — Nietigheidsprocedure — Driedimensionaal Uniemerkt — Vorm van een schoenzool — Algemeen bekende feiten — Motiveringsplicht — Rechten van de verdediging — Artikel 75 van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 94, lid 1, van verordening (EU) 2017/1001] — Absolute weigeringsgrond — Geen onderscheidend vermogen — Artikel 7, lid 1, onder b), van verordening nr. 207/2009[thans artikel 7, lid 1, onder b), van verordening 2017/1001] — Door gebruik verkregen onderscheidend vermogen — Artikel 7, lid 3, en artikel 52, lid 2, van verordening nr. 207/2009 (thans artikel 7, lid 3, en artikel 59, lid 2, van verordening 2017/1001) — Afwijzing van het verzoek om een mondelinge behandeling voor de kamer van beroep — Artikel 77 van verordening nr. 207/2009 (thans artikel 96, lid 1, van verordening 2017/1001)”)	31
2019/C 172/44	Zaak T-779/17: Arrest van het Gerecht van 4 april 2019 — United Wineries/EUIPO — Compañía de Vinos Miguel Martín (VIÑAALARDE) („Uniemerkt — Oppositieprocedure — Aanvraag voor Uniewoordmerk VIÑA ALARDE — Ouder nationaal woordmerk, ALARDE’ — Bewijs van normaal gebruik van het oudere merk — Artikel 42, leden 2 en 3, van verordening (EG) nr. 207/2009[thans artikel 47, leden 2 en 3, van verordening (EU) 2017/1001] — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Zelfde waren — Overeenstemmende tekens — Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening nr. 207/2009[thans artikel 8, lid 1, onder b), van verordening 2017/1001]”)	32
2019/C 172/45	Zaak T-804/17: Arrest van het Gerecht van 4 april 2019 — Stada Arzneimittel/EUIPO (Afbeelding van twee tegenover elkaar liggende bogen) („Uniemerkt — Aanvraag voor een Uniebeeldmerk dat twee tegenover elkaar liggende bogen afbeeldt — Absolute weigeringsgrond — Geen onderscheidend vermogen — Artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009[thans artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001]”) .	33
2019/C 172/46	Zaak T-259/18: Arrest van het Gerecht van 28 maart 2019 — Zakłady Chemiczne „Siarkopol” Tarnobrzeg/EUIPO — EuroChem Agro (Unifoska) („Uniemerkt — Oppositieprocedure — Aanvraag voor Uniewoordmerk Unifoska — Ouder Uniewoordmerk NITROFOSKA — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001”)	33
2019/C 172/47	Zaak T-186/18: Beschikking van het Gerecht van 25 maart 2019 — Abaco Energy e.a./Commissie („Beroept tot nietigverklaring — Staatssteun — Steunregeling voor hernieuwbare energie — Inleidende onderzoeksprocedure — Besluit waarbij de steunregeling verenigbaar met de internemarkt wordt verklaard — Beroep ingesteld door begunstigden — Geen procesbelang — Niet-ontvankelijkheid”)	34
2019/C 172/48	Zaak T-190/18: Beschikking van het Gerecht van 25 maart 2019 — Solwindet las Lomas/Commissie („Beroept tot nietigverklaring — Staatssteun — Steunregeling voor duurzame energie — Inleidende onderzoeksprocedure — Besluit waarbij de steunregeling verenigbaar met de internemarkt wordt verklaard — Beroep ingesteld door een begunstigde — Geen procesbelang — Niet-ontvankelijkheid”)	35

2019/C 172/49	Zaak T-631/18: Beschikking van het Gerecht van 28 maart 2019 — Herholz/EUIPO (#) („Uniemark — Aanvraag voor Uniewoordmerk # — Absolute weigeringsgrond — Geen onderscheidend vermogen — Artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 — Vordering tot herziening — Kennelijke niet-ontvankelijkheid”)	36
2019/C 172/50	Zaak T-157/19: Beroep ingesteld op 8 maart 2019— Şanlı/Raad.	36
2019/C 172/51	Zaak T-161/19: Beroep ingesteld op 11 maart 2019 —Deutsche Telekom/Parlement en Raad	37
2019/C 172/52	Zaak T-162/19: Beroep ingesteld op 11 maart 2019 —Telefonica en Telefónica de España/Parlement en Raad.	38
2019/C 172/53	Zaak T-171/19: Beroep ingesteld op 20 maart 2019 —Hebberecht/EDEO	39
2019/C 172/54	Zaak T-173/19: Beroep ingesteld op 22 maart 2019 —AV en AW/Parlement.	40
2019/C 172/55	Zaak T-176/19: Beroep ingesteld op 25 maart 2019 —3V Sigma/ECHA.	41
2019/C 172/56	Zaak T-182/19: Beroep ingesteld op 28 maart 2019 —Puma/EUIPO (SOFTFOAM).	42
2019/C 172/57	Zaak T-184/19: Beroep ingesteld op 27 maart 2019 —Aurea Biolabs/EUIPO — Avizel (AUREA BIOLABS)	43
2019/C 172/58	Zaak T-185/19: Beroep ingesteld op 28 maart 2019 —Public.Resource.Org en Right to Know/Commissie.	44
2019/C 172/59	Zaak T-187/19: Beroep ingesteld op 29 maart 2019 —Glaxo Group/EUIPO (kleurmerk paars)	45
2019/C 172/60	Zaak T-188/19: Beroep ingesteld op 1 april 2019 —Verenigd Koninkrijk/Commissie	46

IV

*(Informatie)*INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN
DE EUROPESE UNIE

HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE UNIE

Laatste publicaties van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het *Publicatieblad van de Europese Unie*

(2019/C 172/01)

Laatste publicatie

PB C 164 van 13.5.2019

Historisch overzicht van de vroegere publicaties

PB C 155 van 6.5.2019

PB C 148 van 29.4.2019

PB C 139 van 15.4.2019

PB C 131 van 8.4.2019

PB C 122 van 1.4.2019

PB C 112 van 25.3.2019

Deze teksten zijn beschikbaar in

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

GERECHT

Samenstelling van de Grote kamer

(2019/C 172/02)

Op 10 april 2019 heeft het Gerecht overeenkomstig artikel 15, lid 2, van het Reglement voor de procesvoering beslist dat de vijftien rechters waaruit de Grote kamer is samengesteld, van 26 september 2019 tot en met 31 augustus 2022 de volgende rechters zijn: de president van het Gerecht, de vicepresident, twee kamerpresidenten die bij toerbeurt worden aangewezen, de rechters van de formatie van drie rechters waarbij de zaak aanvankelijk aanhangig was en de twee rechters die aan deze formatie hadden moeten worden toegevoegd indien de zaak was toegewezen aan een formatie van vijf rechters, alsook zes rechters die bij toerbeurt worden aangewezen uit alle rechters bij het Gerecht, de kamerpresidenten uitgezonderd, afwisselend in de bij artikel 8 van het Reglement voor de procesvoering vastgestelde volgorde en in de volgorde die daaraan omgekeerd is.

V

(Bekendmakingen)

GERECHTELIJKE PROCEDURES

HOF VAN JUSTITIE

Beschikking van het Hof (Vierde kamer) van 14 februari 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunale amministrativo regionale per il Piemonte — Italië) — Cooperativa Animazione Valdocco S.C.S. Impresa Sociale Onlus/Consorzio Intercomunale Servizi Sociali di Pinerolo, Azienda Sanitaria Locale To3 di Collegno e Pinerolo

(Zaak C-54/18) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Overheidsopdrachten — Beroepsprocedures — Richtlijn 89/665/EEG — Artikelen 1 en 2 quater — Beroep tegen de besluiten om inschrijvers toe te laten of uit te sluiten — Beroepstermijnen — Vervaltermijn van 30 dagen — Nationale regeling die de mogelijkheid uitsluit om de onrechtmatigheid aan te voeren van een besluit tot toelating in het kader van een beroep tegen latere handelingen — Handvest van de grondrechten van de Europese Unie — Artikel 47 — Recht op effectieve rechterlijke bescherming)

(2019/C 172/03)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Cooperativa Animazione Valdocco S.C.S. Impresa Sociale Onlus

Verwerende partijen: Consorzio Intercomunale Servizi Sociali di Pinerolo, Azienda Sanitaria Locale To3 di Collegno e Pinerolo

in tegenwoordigheid van: Ati Cilte Soc.coop. soc., Coesa Pinerolo Soc. coop. soc. arl, La Dua Valadda Soc.coop. soc., Consorzio di Cooperative Sociali il Deltaplano Soc. coop.soc., La Fonte Soc. coop. soc. Onlus, Società Italiana degli Avvocati Amministrativisti (SIAA), Associazione Amministrativisti.it, Cameradesgli Avvocati Amministrativisti

Dictum

- 1) Richtlijn 89/665/EEG van de Raad van 21 december 1989 houdende de coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toepassing van de beroepsprocedures inzake het plaatsen van overheidsopdrachten voor leveringen en voor de uitvoering van werken, zoals gewijzigd bij richtlijn 2014/23/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014, en met name de artikelen 1 en 2 quater ervan, gelezen in het licht van artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, moet aldus worden uitgelegd dat zij niet in de weg staat aan een nationale regeling zoals die welke in het hoofdgeding aan de orde is, waarin is bepaald dat beroep tegen besluiten van aanbestedende diensten om deelname aan gunningsprocedures toe te laten of uit te sluiten, op straffe van verval moet worden ingesteld binnen een termijn van 30 dagen vanaf de kennisgeving van die besluiten aan de betrokkenen, op voorwaarde dat de aldus meegedeelde besluiten een beschrijving van de relevante redenen bevatten waarmee wordt gewaarborgd dat die betrokkenen kennis hadden of hadden kunnen hebben van de inbreuk op het Unierecht die zij aanvoeren.

- 2) Richtlijn 89/665, zoals gewijzigd bij richtlijn 2014/23, en met name de artikelen 1 en 2 quater, gelezen in het licht van artikel 47 van het Handvest, moet aldus worden uitgelegd dat zij niet in de weg staat aan een nationale regeling zoals die welke in het hoofdgeding aan de orde is, waarin is bepaald dat betrokkenen, bij ontstentenis van een beroep tegen besluiten van aanbestedende diensten tot toelating van inschrijvers tot gunningsprocedures voor overheidsopdrachten binneneen vervaltermijn van 30 dagen na de kennisgeving ervan, niet langer de mogelijkheid hebben om de onrechtmatigheid van die besluiten aan te voeren in het kader van beroepen die zijn gericht tegen latere handelingen, en in het bijzonder tegen gunningsbesluiten, op voorwaarde dat een dergelijk geval slechts kan worden tegengeworpen aan betrokkenen die, door die kennisgeving, kennis hadden of hadden kunnen hebben van de onrechtmatigheid die zij aanvoeren.

(¹) PB C 142 van 23.4.2018.

Beschikking van het Hof (Eerste kamer) van 31 januari 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal Administrativo e Fiscal de Penafiel — Portugal) — Prosa Produtos e Serviços Agrícolas/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Zaak C-373/18) (¹)

(Prejudiciële verwijzing — Artikel 99 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof — Indirecte belastingen op het bijeenbrengen van kapitaal — Richtlijn 69/335/EEG — Artikelen 4 en 7 — Oprichting van een kapitaalvennootschap — Zegelrecht van kracht op 1 juli 1984 — Nadien afschaffing van dat zegelrecht en vervolgens herinvoering)

(2019/C 172/04)

Procestaal: Portugees

Verwijzende rechter

Tribunal Administrativo e Fiscal de Penafiel

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Prosa — Produtos e Serviços Agrícolas

Verwerende partij: Autoridade Tributária e Aduaneira

Dictum

Artikel 4, lid 1, onder a), en artikel 7, lid 1, van richtlijn 69/335/EEG van de Raad van 17 juli 1969 betreffende de indirecte belastingen op het bijeenbrengen van kapitaal, zoals gewijzigd bij richtlijn 85/303/EEG van de Raad van 10 juni 1985, moeten aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen een nationale regeling waarbij een lidstaat opnieuw een kapitaalrecht heeft ingevoerd op de oprichting van een kapitaalvennootschap zoals bedoeld in de eerste van die bepalingen, die op 1 juli 1984 aan een dergelijk recht was onderworpen maar nadien daarvan is vrijgesteld.

(¹) PB C 294 van 20.8.2018.

Beschikking van het Hof (Zevende kamer) van 15 januari 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Hongarije) — Farmland Kft./Földművelésügyi Miniszter

(Zaak C-489/18) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Artikel 53, lid 2, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof — Landbouw — Regelingen inzake rechtstreekse steunverlening — Bedrijfstoeslagregeling — Verzoek om enkele areaalbetaling — Criteria — Legitieme gebruiker van de landbouwgrond)

(2019/C 172/05)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Farmland Kft.

Verwerende partij: Földművelésügyi Miniszter

Dictum

Het verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (bestuurs- en arbeidsrechter Boedapest, Hongarije) bij beslissing van 17 juli 2018, is kennelijk niet-ontvankelijk.

⁽¹⁾ PB C 381 van 22.10.2018.

Beschikking van het Hof (Zesde kamer) van 7 maart 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Dioikitiko Protodikeio Patron — Griekenland) — CT/Griekse Staat

(Zaak C-689/18) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Artikel 99 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof — Binnenlandse belastingen — Verbod van discriminerende belastingen — Belasting op luxeproducten — Motorrijtuigen — Vrijstelling van de belasting naargelang van de datum waarop een voertuig voor het eerst in het verkeer is gebracht in de lidstaat van heffing — Niet-inaanmerkingneming van de datum waarop een voertuig voor het eerst in het verkeer is gebracht in een andere lidstaat)

(2019/C 172/06)

Procestaal: Grieks

Verwijzende rechter

Dioikitiko Protodikeio Patron

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: CT

Verwerende partij: Griekse Staat

Dictum

Artikel 110 VWEU moet aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen de regeling van een lidstaat als die in het hoofdgeding, die bepaalt dat eigenaren of bezitters van een personenauto met een grotecilinderinhoud worden uitgezonderd van heffing van de luxebelasting wanneer de auto meer dan tien jaar oud is, beoordeeld naar de datum waarop deze in het verkeer is gebracht in deze lidstaat, zonder dat rekening wordt gehouden met het feit dat hij eventueel al eerder in het verkeer is gebracht in een andere lidstaat.

(¹) PB C 25 van 21.1.2019.

Beschikking van het Hof (Eerste kamer) van 12 februari 2019 — (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Spetsializiran nakazatelen sad — Bulgarije) — Strafzaak tegen RH

(Zaak C-8/19 PPU) (¹)

(Prejudiciële verwijzing — Prejudiciële spoedprocedure — Justitiële samenwerking in strafzaken — Richtlijn (EU) 2016/343 — Artikel 4 — Publieke verwijzingen naar schuld — Beslissing tot voorlopige hechtenis — Rechtsmiddelen — Procedure voor de toetsing van de rechtmatigheid van die beslissing — Eerbiediging van het vermoeden van onschuld — Artikel 267 VWEU — Artikel 47, tweede alinea, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie — Recht op een terechtzitting binnen een redelijke termijn — Nationale regelgeving waarbij de mogelijkheid van nationalerechters om een prejudiciële vraag aan het Hof te stellen wordt beperkt, of die hen verplicht uitspraak te doen zonder het antwoord op die vraag af te wachten — Tuchtrechtelijke sancties ingeval die regelgeving niet wordt nageleefd)

(2019/C 172/07)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Spetsializiran nakazatelen sad

Partij in de strafzaak

RH

Dictum

- 1) Artikel 267 VWEU en artikel 47, tweede alinea, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie moeten aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen een nationale regeling, zoals uitgelegd door de rechtspraak, die tot gevolg heeft dat de nationale rechter ertoe gehouden is zich uit te spreken over de rechtmatigheid van een beslissing tot voorlopige hechtenis, zonder dat hij de mogelijkheid heeft een verzoek om een prejudiciële beslissing in te dienen bij het Hof of te wachten op diens antwoord.

- 2) De artikelen 4 en 6 van richtlijn (EU) 2016/343 van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 2016 betreffende de versterking van bepaalde aspecten van het vermoeden van onschuld van het recht om in strafprocedures bij de terechtzitting aanwezig te zijn, gelezen in samenhang met overweging 16 ervan, moeten aldus worden uitgelegd dat het vermoeden van onschuld zich er niet tegenverzet dat de bevoegde rechter bij zijn onderzoek of er een redelijke verdenking bestaat dat de verdachte of beklaagde het verweten strafbare feit heeft gepleegd, teneinde zich uit te spreken over de rechtmatigheid van een beslissing tot voorlopige hechtenis, de aan hem overgelegde belastende en ontlastende bewijzen afweegt, en dat hij zijn beslissing niet enkel motiveert door het door hem gehanteerde bewijs te vermelden, maar door zich tevens uit te spreken over de bezwaren van de advocaat van de betrokkene, op voorwaarde dat de verdachte of beklaagde in die beslissing niet als schuldig wordt aangeduid.

(¹) PB C 93 van 11.3.2019.

Hogere voorziening ingesteld op 30 november 2018 door Harry Shindler e.a. tegen het arrest van het Gerecht (Negende kamer — uitgebreid) van 26 november 2018 in zaak T-458/17, Shindler e.a./Raad

(Zaak C-755/18P)

(2019/C 172/08)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwiranten: Harry Shindler e.a. (vertegenwoordiger: J. Fouchet, advocat)

Andere partij in de procedure: Raad van de Europese Unie

Bij beschikking van 19 maart 2019 heeft het Hof (Vierde kamer) de hogere voorziening afgewezen.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Judecătoria Zărnești (Roemenië) op 7 februari 2019 — Asociația „Alianța pentru combaterea abuzurilor”/TM, UN, Asociația DMPA

(Zaak C-88/19)

(2019/C 172/09)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Judecătoria Zărnești

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Asociația „Alianța pentru combaterea abuzurilor”

Verwerende partijen: TM, UN, Asociația DMPA

Prejudiciële vraag

Moet artikel 16 van richtlijn 92/43/EEG ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat de lidstaten ook afwijkingen van de artikelen 12, 13, 14 en artikel 15, onder a) en b), dienen vast te stellen voor gevallen waarin dieren die tot een bedreigde soort behoren, hun natuurlijke habitat verlaten en zich al dan niet in de onmiddellijke nabijheid daarvan ophouden?

⁽¹⁾ Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (PB 1992, L 206, blz. 7).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landesverwaltungsgericht Niederösterreich (Oostenrijk) op 8 februari 2019 — VO/Bezirkshauptmannschaft Tulln

(Zaak C-96/19)

(2019/C 172/10)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Landesverwaltungsgericht Niederösterreich

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: VO

Verwerende partij: Bezirkshauptmannschaft Tulln

Prejudiciële vragen

- 1) Moet verordening (EU) nr. 165/2014 ⁽¹⁾, met name artikel 34, lid 3, laatste volzin, en artikel 36, lid 2, ervan, aldus worden uitgelegd dat zij in de weg staat aan een nationale regeling volgens welke bestuurders van motorvoertuigen die met een digitale tachograaf in de zin van artikel 2, lid 2, onder h), van verordening (EU) nr. 165/2014 zijn uitgerust, in het geval dat op de bestuurderskaart [artikel 2, lid 2, onder f), van de aangehaalde verordening] verschillende werkdagen ontbreken waarvoor ook geen registratiebladen aan boord van het voertuig zijn meegenomen, op deze dagen betrekkinghebbende schriftelijke bevestigingen van de werkgever — die moeten voldoen aan de minimumeisen voor het formulier dat door de Commissie overeenkomstig artikel 11, lid 3, van richtlijn 2006/22/EG ⁽²⁾ is vastgesteld — aan boord van het voertuig moeten meenemen in geval van controle moeten overleggen?

2) Indien de eerste prejudiciële vraag ontkennend wordt beantwoord:

Is het formulier dat door de Commissie bij besluit 2009/959/EU ⁽³⁾ is vastgesteld, geheel of gedeeltelijk ongeldig?

-
- (¹) Verordening (EU) nr. 165/2014 van het Europees Parlement en van de Raad van 4 februari 2014 betreffende tachografen in het wegvervoer, tot intrekking van verordening (EEG) nr. 3821/85 van de Raad betreffende het controleapparaat in het wegvervoer tot wijziging van verordening (EG) nr. 561/2006 van het Europees Parlement en de Raad tot harmonisatie van bepaalde voorschriften van sociale aard voor het wegvervoer (PB 2014, L 60, blz. 1).
- (²) Richtlijn 2006/22/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 maart 2006 inzake minimumvoorwaarden voor de uitvoering van de verordeningen (EEG) nr. 3820/85 en (EEG) nr. 3821/85 van de Raad betreffende voorschriften van sociale aard voor het wegvervoer en tot intrekking van richtlijn 88/599/EEG van de Raad (PB 2006, L 102, blz. 35).
- (³) Besluit van de Commissie van 14 december 2009 tot wijziging van beschikking 2007/230/EG tot vaststelling van een formulier in het kader van de sociale wetgeving met betrekking tot het wegvervoer [Kennisgeving geschied onder nummer C(2009) 9895] (PB 2009, L 330, blz. 80).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesverwaltungsgericht (Duitsland) op
11 februari 2019 — Deutsche Homöopathie-Union (DHU) Arzneimittel GmbH & Co.
KG/Bondsrepubliek Duitsland**

(Zaak C-101/19)

(2019/C 172/11)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesverwaltungsgericht

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Deutsche Homöopathie-Union (DHU) Arzneimittel GmbH & Co. KG

Verwerende partij: Bondsrepubliek Duitsland

Prejudiciële vragen

- 1) Bevat artikel 69 van richtlijn 2001/83/EG ⁽¹⁾ uitputtend opgesomde voorwaarden ten aanzien van de toegestane inhoud van de bijsluiter van de in artikel 14, lid 1, genoemde geneesmiddelen, of mag andere informatie in de zin van artikel 62 van richtlijn 2001/83/EG worden vermeld?
- 2) Kan informatie over de dosering voor de in artikel 14, lid 1, van richtlijn 2001/83/EG genoemde geneesmiddelen informatie zijn die voor de patiënt belangrijk is in de zin van artikel 62 van richtlijn 2001/83/EG?

(¹) Richtlijn 2001/83/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 november 2001 tot vaststelling van een communautair wetboek betreffende geneesmiddelen voor menselijk gebruik (PB 2001, L 311, blz. 67), zoals gewijzigd bij richtlijn 2012/26/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 (PB 2012, L 299, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesverwaltungsgericht (Duitsland) op 11 februari 2019 — Deutsche Homöopathie-Union (DHU) Arzneimittel GmbH & Co. KG/Bondsrepubliek Duitsland

(Zaak C-102/19)

(2019/C 172/12)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesverwaltungsgericht

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Deutsche Homöopathie-Union (DHU) Arzneimittel GmbH & Co. KG

Verwerende partij: Bondsrepubliek Duitsland

Prejudiciële vragen

- 1) Bevat artikel 69 van richtlijn 2001/83/EG ⁽¹⁾ uitputtend opgesomde voorwaarden ten aanzien van de toegestane inhoud van de bijsluiter van de in artikel 14, lid 1, genoemde geneesmiddelen, of mag andere informatie in de zin van artikel 62 van richtlijn 2001/83/EG worden vermeld?
- 2) Kan informatie over de dosering voor de in artikel 14, lid 1, van richtlijn 2001/83/EG genoemde geneesmiddelen informatie zijn die voor de patiënt belangrijk is in de zin van artikel 62 van richtlijn 2001/83/EG?

⁽¹⁾ Richtlijn 2001/83/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 november 2001 tot vaststelling van een communautair wetboek betreffende geneesmiddelen voor menselijk gebruik (PB 2001, L 311, blz. 67), zoals gewijzigd bij richtlijn 2012/26/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 (PB 2012, L 299, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Curte de Apel București (Roemenië) op 11 februari 2019 — Krakvet sp. z o.o. sp.k./Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

(Zaak C-108/19)

(2019/C 172/13)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Curte de Apel București

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Krakvet sp. z o.o. sp.k.

Verwerende partijen: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

Prejudiciële vraag

Moet artikel 33 van richtlijn 2006/112/EG ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat het in het kader van een verkoop van goederen via een onlinewinkel niet van toepassing is op de situatie waarin de afnemer voor het vervoer van de goederen van de lidstaat van de leverancier naar zijn eigen lidstaat rechtstreeks een overeenkomstig de door de leverancier geboden verzendingsmogelijkheden, indien het vervoer niet voor rekening van deze laatste wordt verricht?

⁽¹⁾ Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB 2006, L 347, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgericht Aachen (Duitsland) op 12 februari 2019 — Marvin M./Kreis Heinsberg

(Zaak C-112/19)

(2019/C 172/14)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgericht Aachen

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Marvin M.

Verwerende partij: Kreis Heinsberg

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 2, lid 1, van richtlijn 2006/126/EG ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat een rijbewijsdocument, en met name de rijbevoegdheden die daaruit blijken, door de lidstaten ook zondermeer moeten worden erkend wanneer de afgifte van dit document berust op de inwisseling van een rijbewijs overeenkomstig artikel 11, lid 1, van richtlijn 2006/126/EG?
- 2) Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord: mag een lidstaat de erkenning van het ingewisselde rijbewijs overeenkomstig artikel 11, lid 4, tweede alinea, van richtlijn 2006/126/EG weigeren wanneer de inwisseling door de afgiftestaat heeft plaatsgevonden op een tijdstip waarop de lidstaat die de rijbevoegdheid had verleend, deze reeds had ingetrokken?

- 3) Indien de tweede vraag ontkennend wordt beantwoord en er eenerkenningsverplichting bestaat: mag een lidstaat de erkenning van het ingewisselde rijbewijsdocument hoe dan ook weigeren wanneer delidstaat op het grondgebied waarvan de vraag betreffende de erkenning van het rijbewijsdocument rijst, op basis van „onbetwistbare inlichtingen” kan vaststellen dat derijbevoegdheid niet meer bestond op het tijdstip waarop het rijbewijsdocument is ingewisseld?

(¹) Richtlijn 2006/126/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006 betreffende het rijbewijs (PB 2006, L 403, blz. 18).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landesgericht Salzburg (Oostenrijk) op 15 februari 2019 — ZS/PVA Landesstelle Salzburg

(Zaak C-118/19)

(2019/C 172/15)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Landesgericht Salzburg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: ZS

Verwerende partij: PVA Landesstelle Salzburg

Bij beschikking van de president van het Hof van 22 maart 2019 is de zaak doorgehaald in het register van het Hof.

Hogere voorziening ingesteld op 18 februari 2019 door Bank Refah Kargaran tegen het arrest van het Gerecht (Tweede kamer) van 10 december 2018 in zaak T-552/15, Bank Refah Kargaran/Raad

(Zaak C-134/19 P)

(2019/C 172/16)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirante: Bank Refah Kargaran (vertegenwoordiger: J.-M. Thouvenin, avocat)

Andere partijen in de procedure: Raad vande Europese Unie, Europese Commissie

Conclusies

Rekwirante verzoekt het Hof:

- het arrest van het Gerecht van de Europese Unie (Tweede kamer) van 10 december 2018 in zaak T-552/15 gedeeltelijk te vernietigen;
- primair, de conclusies die rekwirante voor het Gerecht van de Europese Unie heeft geformuleerd toe te wijzen via de toekenning van een vergoeding voor haar materiële schade ten belope van 68 651 319 EUR en voor haar immateriële schade ten belope van 52 547 415 EUR;
- subsidiair, de zaak terug te verwijzen naar het Gerecht;
- de Raad van de Europese Unie in elk geval verwijzen in de kosten in eerste aanleg en in hogere voorziening.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter onderbouwing van haar hogere voorziening voert rekwirante zeven middelen aan.

1. Eerste middel: onjuiste rechtsopvatting

Het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door aan te nemen dat de ontoereikende motivering van het nietig verklaarde besluit geen voldoende gekwalificeerde schending oplevert van een rechtsregel van de Europese Unie.

2. Tweede middel: onjuiste rechtsopvatting

Het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door te oordelen dat wanneer een eisende partij die het slachtoffer is geworden van een onwettige sanctie van de Raad van de Europese Unie, beroep heeft ingesteld en nietigverklaring van de sanctie heeft verkregen, het voor haar geen doel meer dient om een voldoende gekwalificeerde schending van het recht op effectieve rechterlijke bescherming aante voeren.

3. Derde middel: onjuiste rechtsopvatting

Het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door een door rekwirante in haar repliek gepreciseerd middel af te wijzen zonder na te gaan, zoals de rechtspraak vereist, of de uitwerking van dit middel in de repliek het gevolg is van de normale ontwikkeling van het debat dat sinds het verzoekschrift heeft plaatsgevonden in de contentieuze procedure.

4. Vierde en vijfde middel: onjuiste rechtsopvatting

Het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door het in zaak T-24/11 ⁽¹⁾ gewezen arrest onjuist uit te leggen en door te oordelen dat uit de vaststelling dat de Raad zich niet heeft gehouden aan zijn verplichting om rekwirante in kennis te stellen van de tegen haar met betrekking tot de reden voor de bevrozingsmaatregelen aangevoerde elementen, niet kan worden afgeleid dat er sprake is van een voldoende gekwalificeerde schending van Unierecht waarvoor de Unie aansprakelijk is.

5. Zesde middel: onjuiste opvatting van het verzoekschrift

Het Gerecht heeft het verzoekschrift onjuist opgevat door rekwirantes argument niet-ontvankelijk te verklaren op grond dat zij zich in het stadium van het verzoekschrift niet heeft beroepen op de vermeende onwettigheid van het feit dat de reden voor haar plaatsing op de lijst van personen op wie beperkende maatregelen van toepassing zijn, niet zou overeenstemmen met het door de Raad gehanteerde criterium.

6. Zevende middel: onjuiste opvatting van het verzoekschrift

Door de door rekwirante aangevoerde middelen van onwettigheid terugte brengen tot louter de schending van de motiveringsplicht, heeft het Gerecht het verzoekschrift onjuist opgevat.

(¹) Arrest van 6 september 2013, Bank Refah Kargaran/Raad (T-24/11, EU:T:2013:403).

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Oostenrijkse Opperste Hof op 20 februari 2019 — Pensionsversicherungsanstalt/CW

(Zaak C-135/19)

(2019/C 172/17)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberster Gerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster tot Revision: Pensionsversicherungsanstalt

Verweerster in Revision: CW

Prejudiciële vragen

1) Dient de Oostenrijkse revalidatie-uitkering volgens de bepalingen van verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels (¹) te worden aangemerkt

— als prestatie bij ziekte in de zin van artikel 3, lid 1, onder a), van de verordening,

— als uitkering bij invaliditeit in de zin van artikel 3, lid 1, onder c), van de verordening, of

— als uitkering bij werkloosheid in de zin van artikel 3, lid 1, onder h), van de verordening?

- 2) Dient verordening (EG) nr. 883/2004 tegen de achtergrond van het primaire recht aldus te worden uitgelegd dat een lidstaat als voormalige woonstaat en werkstaat verplicht is om uitkeringen als de Oostenrijkse revalidatie-uitkering te betalen aan een persoon die in een andere lidstaat woont, als deze persoon het merendeel van de tijdvakken van verzekering betreffende de takken ziekte en pensioen heeft vervuld als werknemer in die andere lidstaat (na de verplaatsing van de woonplaats naar deze lidstaat die jaren geleden heeft plaatsgevonden) en sindsdien geen uitkeringen heeft ontvangen uit hoofde van de ziektekosten- of pensioenverzekering van de voormalige woon- en werkstaat?

(¹) PB 2004, L 166, blz. 1.

Hogere voorziening ingesteld op 21 februari 2019 door Ehab Makhlouf tegen het arrest van het Gerecht (Vijfde kamer) van 12 december 2018 in zaak T-409/16, Makhlouf/Raad

(Zaak C-157/19 P)

(2019/C 172/18)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirant: Ehab Makhlouf (vertegenwoordiger: E. Ruchat, advocaat)

Andere partij in de procedure: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- de vordering van rekwirant ontvankelijk en gegrond verklaren;
 - dientengevolge het arrest van 12 december 2018 van het Gerecht van de Europese Unie in zaak T-409/16, Ehab Makhlouf/Raad van de Europese Unie vernietigen;
- En opnieuw uitspraak te doen als volgt:
- besluit (GBVB) 2016/850 van 27 mei 2016 (¹) en de uitvoeringshandelingen daarvan nietig verklaren, voorzover zij rekwirant betreffen;
 - de Raad van de Europese Unie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn hogere voorziening voert rekwirant driemiddelen aan:

Het eerste middel is ontleend aan een onjuiste rechtsopvatting aangezien het Gerecht het recht van rekwirant om te worden gehoord vóór de vaststelling van nieuwe beperkende maatregelen — dat is verankerd in artikel 41 van het Handvest van de grondrechten — heeft geschonden.

Het tweede middel is ontleend aan een onjuiste rechtsopvatting, een onjuiste opvatting van de feiten aangezien het Gerecht geen rekening heeft gehouden met de artikels die rekwirant ter ondersteuning van zijn beroep tot nietigverklaring had neergelegd om aan te tonen dat hij het Syrische regime niet ondersteunde.

Het derde middel is ontleend aan een onjuiste rechtsopvatting aangezien het Gerecht niet heeft geoordeeld dat de artikelen 27 en 28 van besluit 2013/255/GBVB⁽²⁾, volgens welke het behoren tot de familie Al-Assad of de familie Makhlof een autonoom criterium is dat het opleggen van een sanctierechtvaardigt, onrechtmatig waren. Daardoor heeft het Gerecht de bewijslast omgekeerd.

⁽¹⁾ Besluit (GBVB) 2016/850 van de Raad van 27 mei 2016 houdende wijziging van besluit 2013/255/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen Syrië (PB 2016, L 141, blz. 125).

⁽²⁾ Besluit 2013/255/GBVB van de Raad van 31 mei 2013 betreffende beperkende maatregelen tegen Syrië (PB 2013, L 147, blz. 14).

Hogere voorziening ingesteld op 21 februari 2019 door Razan Othman tegen het arrest van het Gerecht (Vijfde kamer) van 12 december 2018 in zaak T-416/16, Othman/Raad

(Zaak C-158/19 P)

(2019/C 172/19)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirant: Razan Othman (vertegenwoordiger: E. Ruchat, advocaat)

Andere partij in de procedure: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- de vordering van rekwirante ontvankelijk en gegrond verklaren;
- dientengevolge het arrest van 12 december 2018 van het Gerecht van de Europese Unie in zaak T-416/16, Razan Othman/Raad van de Europese Unie vernietigen;

En opnieuw uitspraak te doen als volgt:

- besluit (GBVB) 2016/850 van 27 mei 2016⁽¹⁾ en de uitvoeringshandelingen daarvan nietig verklaren, voorzover zij rekwirante betreffen;
- de Raad van de Europese Unie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar hogere voorziening voert rekwirant drie middelen aan:

Het eerste middel is ontleend aan een onjuiste rechtsopvatting aangezien het Gerecht het recht van rekwirante om te worden gehoord vóór de vaststelling van nieuwe beperkende maatregelen — dat is verankerd in artikel 41 van het Handvest van de grondrechten — heeft geschonden.

Het tweede middel is ontleend aan een onjuiste rechtsopvatting, een onjuiste opvatting van de feiten aangezien het Gerecht geen rekening heeft gehouden met de artikels die rekwirante ter ondersteuning van haar beroep tot nietigverklaring had neergelegd om aan te tonen dat zij het Syrische regime niet ondersteunde.

Het derde middel is ontleend aan een onjuiste rechtsopvatting aangezien het Gerecht niet heeft geoordeeld dat de artikelen 27 en 28 van besluit 2013/255/GBVB^(?), volgens welke het behoren tot de familie Al-Assad of de familie Makhlof een autonoom criterium is dat het opleggen van een sanctierechtvaardigt, onrechtmatig waren. Daardoor heeft het Gerecht de bewijslast omgekeerd.

(¹) Besluit (GBVB) 2016/850 van de Raad van 27 mei 2016 houdende wijziging van besluit 2013/255/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen Syrië (PB 2016, L 141, blz. 125).

(²) Besluit 2013/255/GBVB van de Raad van 31 mei 2013 betreffende beperkende maatregelen tegen Syrië (PB 2013, L 147, blz. 14).

Hogere voorziening ingesteld op 21 februari 2019 door Syriatel Mobile Telecom (Joint Stock Company) tegen het arrest van het Gerecht (Vijfde kamer) van 12 december 2018 in zaak T-411/16, Syriatel Mobile Telecom/Raad

(Zaak C-159/19 P)

(2019/C 172/20)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirante: Syriatel Mobile Telecom (Joint Stock Company) (vertegenwoordiger: E. Ruchat, advocat)

Andere partij in de procedure: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- de vordering van rekwirante ontvankelijk en gegrond verklaren;
- dientengevolge het arrest van 12 december 2018 van het Gerecht van de Europese Unie in zaak T-411/16, Syriatel Mobile Telecom/Raad van de Europese Unie vernietigen;

En opnieuw uitspraak te doen als volgt:

- besluit (GBVB) 2016/850 van 27 mei 2016⁽¹⁾ en de uitvoeringshandelingen daarvan nietig verklaren, voorzover zij rekwirante betreffen;
- de Raad van de Europese Unie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar hogere voorziening voert rekwirante drie middelen aan:

Het eerste middel is ontleend aan een onjuiste rechtsopvatting aangezien het Gerecht het recht van rekwirante om te worden gehoord vóór de vaststelling van nieuwe beperkende maatregelen — dat is verankerend in artikel 41 van het Handvest van de grondrechten — heeft geschonden.

Het tweede middel is ontleend aan een onjuiste rechtsopvatting, een onjuiste opvatting van de feiten aangezien het Gerecht geen rekening heeft gehouden met de artikels die rekwirante ter ondersteuning van haar beroep tot nietigverklaring had neergelegd om aan te tonen dat zij het Syrische regime niet ondersteunde.

Het derde middel is ontleend aan een onjuiste rechtsopvatting aangezien het Gerecht niet heeft geoordeeld dat de artikelen 27 en 28 van besluit 2013/255/GBVB⁽²⁾, volgens welke het behoren tot de familie Al-Assad of de familie Makhlof een autonoom criterium is dat het opleggen van een sanctierechtvaardigt, onrechtmatig waren. Daardoor heeft het Gerecht de bewijslast omgekeerd.

(¹) Besluit (GBVB) 2016/850 van de Raad van 27 mei 2016 houdende wijziging van besluit 2013/255/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen Syrië (PB 2016, L 141, blz. 125).

(²) Besluit 2013/255/GBVB van de Raad van 31 mei 2013 betreffende beperkende maatregelen tegen Syrië (PB 2013, L 147, blz. 14).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Verenigd Koninkrijk) op 26 februari 2019 — Pfizer Consumer Healthcare Ltd/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Zaak C-182/19)

(2019/C 172/21)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Pfizer Consumer Healthcare Ltd

Verwerende partij: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Prejudiciële vraag

Is uitvoeringsverordening (EU) 2016/1140⁽¹⁾ van de Commissie van 8 juli 2016 tot indeling van bepaalde goederen in de gecombineerde nomenclatuurongeldig voor zover zij producten die:

- i. bestaan uit een verbandachtig materiaal, dat „warmtecellen” met daarin chemicaliën bevat,
- ii. op een vergelijkbare manier werkzaam zijn als een mosterdpleister, maar extra voordelen bieden,
- iii. door middel van een exotherme chemische reactie pijn verlichten, stijfheid verminderen en weefselherstel bevorderen (zoals bevestigd in meerdere klinische testen),

- iv. zijn opge maakt voor de verkoop in het klein, en
- v. uitdrukkelijk worden aanbevolen en verkocht voor geneeskundigedoelinden en met de belofte dat zij de hiervoor in (iii) genoemde effecten bewerkstelligen,

op basis van de chemicaliën die de stoffen of bestanddelen zijn waaraan die producten hun wezenlijk karakter ontleen, indeelt onder GN-code 3824, en meer specifiek 38249096, en niet onder GN-code 3005 (op basis van de bewoordingen van de toepasselijke posten, aantekeningen op de afdelingen of hoofdstukken, en toelichtingen overeenkomstig algemene regel 1 voor de interpretatie, op basis van de werking van algemene regel 3, onder a), voor de interpretatie, die bepaalt dat volgens de meest specifieke omschrijving moet worden ingedeeld, of anderszins)?

(¹) PB 2016, L 189, blz. 1.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landesgericht für Zivilrechtssachen Graz
(Oostenrijk) op 4 maart 2019 — NK/MS en AS**

(Zaak C-208/19)

(2019/C 172/22)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Landesgericht für Zivilrechtssachen Graz

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: NK

Verwerende partijen: MS, AS

Prejudiciële vragen

- 1) Is een overeenkomst tussen een architect en een consument, volgens welke de architect (louter) het ontwerp van een te bouwen eengezinswoning en de bijbehorende plannen moet opstellen, een overeenkomst „betreffende de constructie van nieuwe gebouwen” in de zin van artikel 3, lid 3, onder f), van richtlijn 2011/83/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2011 betreffende consumentenrechten, tot wijziging van richtlijn 93/13/EEG van de Raad en van richtlijn 1999/44/EG van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van richtlijn 85/577/EEG en van richtlijn 97/7/EG van het Europees Parlement en de Raad (¹)?

2) Indien de eerste vraag ontkennend wordt beantwoord:

Is een overeenkomst tussen een architect en een consument, volgenswelke de architect het ontwerp van een te bouwen eengezinswoning volgensde instructies en wensen van haar opdrachtgever moet uitwerken enin het kader van deze opdracht plannen moet opstellen, een overeenkomstbetreffende de levering van „volgens specificaties van de consument vervaardigdegoederen, of die duidelijk voor een specifieke persoon bestemd zijn” in de zin van artikel16, onder c), en artikel 2, punten 3 en 4, van richtlijn 2011/83/EU?

(¹) PB 2011, L 304, blz. 64.

Beroep ingesteld op 8 maart 2019 —Europese Commissie/Republiek Finland

(Zaak C-217/19)

(2019/C 172/23)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers:C. Hermes en E. Ljung Rasmussen, gemachtigden)

Verwerende partij: Republiek Finland

Conclusies

- vaststellen dat de Republiek Finland, door sinds 2011 herhaaldelijkvergunningen te verlenen voor de voorjaarsjacht op mannelijke eidereenden(*Somateria mollissima*) in de provincie Åland, de verplichtingen nietis nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 7, lid 4, en artikel9, lid 1, onder c), van richtlijn 2009/147/EG van het Europees Parlementen de Raad van 30 november 2009 inzakehet behoud van de vogelstand (¹);
- de Republiek Finland verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Sinds 2011 heeft de regionale regering van de Åland-eilanden, eenautonome regio in Finland, elk jaar herhaaldelijk vergunningen verleendvoor de „bijwijze van uitzondering plaatsvindende voorjaarsjacht” op mannelijke eidereenden,tot een maximum van 2000 tot 3 800 vogels gedurende twee tot drie weken in mei. Deze periode valt samen met de broedperiodevan de eidereenden.

Artikel 7, lid 4, van richtlijn 2009/147/EG verbiedt de jacht tijdensde broedperiode.

Finland voert aan dat de voorjaarsjacht op eidereenden op de Ålandseilandengerechtvaardigd is op grond van de afwijkingsbepaling van artikel9, lid 1, onder c), van richtlijn 2009/147/EG. Volgens de rechtspraakvan het Hof rust de bewijslast om aan te tonen dat aan de voorwaardenvan deze bepaling is voldaan op de lidstaten.

De Commissie is van mening dat Finland ten eerste niet heeft aangetoond dat er bij de gehanteerde afwijkende regeling sprake is van „verstandig gebruik” in de zin van artikel 9, lid 1, onder c), van richtlijn 2009/147/EG. Finland heeft met name geen sluitend wetenschappelijk bewijs geleverd dat de betrokken populatie van eidereenden op een bevredigend niveau wordt gehouden.

Ten tweede heeft Finland niet aangetoond dat de toegestane voorjaarsjachtslechts betrekking heeft op het gebruik van vogels „in kleine hoeveelheden” overeenkomstig artikel 9, lid 1, onder c), van richtlijn 2009/147/EG.

(¹) Richtlijn 2009/147/EG van het Europees Parlement en de Raad van 30 november 2009 inzake het behoud van de vogelstand (PB 2010, L 20, blz. 7).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)
(Verenigd Koninkrijk) op 15 maart 2019 — Blackrock Investment Management (UK) Limited/Commissioners
for Her Majesty’s Revenue and Customs**

(Zaak C-231/19)

(2019/C 172/24)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Blackrock Investment Management (UK) Limited

Verwerende partij: Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs

Prejudiciële vraag

In het geval waarin één enkele levering van beheerdiensten, in de zin van artikel 135, lid 1, onder g), van richtlijn 2006/112/EG van de Raad (¹), door een derde aanbieder wordt verricht aan een fondsbeheerder door die fondsbeheerder wordt gebruikt voor zowel het beheer van gemeenschappelijke beleggingsfondsen („GBF’s”) als voor het beheer van andere fondsen dan gemeenschappelijke beleggingsfondsen („non-GBF’s”), moet dit artikel dan worden uitgelegd in die zin dat

- (a) die enkele prestatie onderworpen is aan één enkel belastingtarief, en zo ja, hoe moet dit enkele belastingtarief worden bepaald, dan wel in die zin dat

- (b) de tegenprestatie voor die enkele prestatie moet worden verdeeld overeenkomstig het gebruik van de beheerdiensten (bijvoorbeeld op basis van de hoogte van het beheerde vermogen van respectievelijk GBF's en non-GBF's) zodat een deel van deze enkele prestatie als vrijgesteld en een deel als belastbaar wordt behandeld?

(¹) Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB 2006, L 347, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Court of Appeal (Verenigd Koninkrijk) op 18 maart 2019 — United Biscuits (Pensions Trustees) Limited, United Biscuits Pension Investments Limited/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Zaak C-235/19)

(2019/C 172/25)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

Court of Appeal

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: United Biscuits (Pensions Trustees) Limited, United Biscuits Pension Investments Limited

Verwerende partij: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Prejudiciële vraag

Vormen de pensioenfondsbeheerdiensten zoals die door (a) verzekeraars en/of (b) niet-verzekeraars ten behoeve van de beheerders worden verricht „handelingen ter zake van verzekering” in de zin van artikel 135, lid 1, onder a), van de btw-richtlijn (¹) (oud artikel 13, B, onder a), van de Zesde btw-richtlijn)?

(¹) Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB 2006, L 347, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de High Court of Justice (Chancery Division) (Verenigd Koninkrijk) op 20 maart 2019 — Eli Lilly and Company/Genentech Inc.

(Zaak C-239/19)

(2019/C 172/26)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

High Court of Justice (Chancery Division)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Eli Lilly and Company

Verwerende partij: Genentech Inc.

Prejudiciële vraag

Staat de ABC-verordening ⁽¹⁾ eraan in de weg dat aan de houder van een basisoctrooi eenaanvullend beschermingscertificaat wordt afgegeven voor een product waarvoor een derde partij houder is van een vergunning voor het inde handel brengen, indien die derde partij daar niet mee heeft ingestemd?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 469/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 6 mei 2009 betreffende het aanvullende beschermingscertificaat voor geneesmiddelen (PB 2009, L 152, blz. 1).

Beschikking van de president van de Tweede kamer van het Hof van 24 januari 2019 (verzoek om een prejudiciëlebeslissing ingediend door de Okresný súd Bratislava — Slowakije) — ML

(Zaak C-510/17) ⁽¹⁾

(2019/C 172/27)

Procestaal: Slowaaks

De president van de Tweede kamer heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 374 van 6.11.2017.

Beschikking van de president van het Hof van 4 februari 2019 — Europese Commissie/Koninkrijk België, ondersteund door: Bondsrepubliek Duitsland, Republiek Estland, Ierland, Koninkrijk Spanje, Franse Republiek, Italiaanse Republiek, Republiek Letland, Republiek Litouwen, Hongarije

(Zaak C-564/17) ⁽¹⁾

(2019/C 172/28)

Procestaal: Frans

De president van de Grote kamer van het Hof heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 328 van 13.11.2017.

Beschikking van de president van de Eerste kamer van het Hof van 13 februari 2019 (verzoek om een prejudiciëlebeslissing ingediend door de Conseil d'État — Frankrijk) — Japan Tobacco International SA, Japan Tobacco International France SAS/Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics, Ministre des Solidarités et de la Santé

(Zaak C-596/17) ⁽¹⁾

(2019/C 172/29)

Procestaal: Frans

De president van de Eerste kamer heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 437 van 18.12.2017.

Beschikking van de president van het Hof van 25 februari 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgerichtshof — Oostenrijk) — Hussein Mohamad Hussein, in tegenwoordigheid van: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

(Zaak C-657/17) ⁽¹⁾

(2019/C 172/30)

Procestaal: Duits

De president van het Hof heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 52 van 12.2.2018.

Beschikking van de president van de Vijfde kamer van het Hof van 14 februari 2019 (verzoek om een prejudiciëlebeslissing ingediend door de Tribunal Administrativo de Círculo de Lisboa — Portugal) — Henkel Ibérica Portugal, Unipessoal Lda/Comissão de Segurança de Serviços e Bens de Consumo

(Zaak C-277/18) ⁽¹⁾

(2019/C 172/31)

Procestaal: Portugees

De president van de Vijfde kamer van het Hof heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 259 van 23.7.2018.

Beschikking van de president van de Negende van het Hof van 30 januari 2019 (verzoek om een prejudiciëlebeslissing ingediend door het Justice de paix du troisième cantonde Charleroi — België) — Frank Casteels/Ryanair DAC, voorheen RyanairLtd

(Zaak C-368/18) ⁽¹⁾

(2019/C 172/32)

Procestaal: Frans

De president van de Negende van het Hof heeft de doorhaling vande zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 285 van 13.8.2018.

Beschikking van de president van het Hof van 18 januari 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het College van Beroep voor het Bedrijfsleven — Nederland) — Vereniging Gasopslag Nederland, TAQA Onshore BV, TAQA Piek Gas BV/Autoriteit Consument en Markt, in tegenwoordigheid van: Gas Transport Services BV

(Zaak C-399/18) ⁽¹⁾

(2019/C 172/33)

Procestaal: Nederlands

De president van het Hof heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 294 van 20.8.2018.

Beschikking van de president van het Hof van 11 februari 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal Supremo — Spanje) — ZW/Deutsche Lufthansa AG

(Zaak C-498/18) ⁽¹⁾

(2019/C 172/34)

Procestaal: Spaans

De president van het Hof heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 399 van 5.11.2018.

Beschikking van de president van het Hof van 11 februari 2019 — Europese Commissie/Slowaakse Republiek**(Zaak C-614/18)** ⁽¹⁾

(2019/C 172/35)

Procestaal: Slowaaks

De president van het Hof heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 445 van 10.12.2018.

Beschikking van de president van het Hof van 8 februari 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landgericht Berlin — Duitsland) — Sundair GmbH/WV, XU, YT, ZS**(Zaak C-660/18)** ⁽¹⁾

(2019/C 172/36)

Procestaal: Duits

De president van het Hof heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 25 van 21.1.2019.

Beschikking van de president van het Hof van 31 januari 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Amtsgericht Nürnberg — Duitsland) — Geld-für-Flug GmbH/Ryanair DAC**(Zaak C-701/18)** ⁽¹⁾

(2019/C 172/37)

Procestaal: Duits

De president van het Hof heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 72 van 25.2.2019.

Beschikking van de president van het Hof van 8 februari 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Rechtbank Amsterdam — Nederland) — A, B/C

(Zaak C-750/18) ⁽¹⁾

(2019/C 172/38)

Procestaal: Nederlands

De president van het Hof heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 93 van 11.3.2019.

GERECHT

Arrest van het Gerecht van 28 maart 2019 — Robert Bosch/EUIPO (Simply. Connected.)

(Zaken T-251/17 en T-252/17) ⁽¹⁾

(„Uniemerk — Aanvragen voor Uniebeeldmerken Simply. Connected. — Absolute weigeringsgrond — Geen onderscheidend vermogen — Omvang van het door de kamer van beroep te verrichten onderzoek — Artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001] — Artikel 64 van verordening nr. 207/2009 (thans artikel 71 van verordening 2017/1001)”)

(2019/C 172/39)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Robert Bosch GmbH (Stuttgart, Duitsland) (vertegenwoordigers: S. Völker en M. Pemsel, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: V. Mensing en D. Hanf, gemachtigden)

Voorwerp

Beroepen tegen de beslissingen van de vijfde kamer van beroep van het EUIPO van 9 maart 2017 (zaak R 948/2016-5) en van 10 maart 2017 (zaak R 947/2016-5) inzake aanvragen tot inschrijving van de beeldtekens Simply. Connected. als Uniemerken

Dictum

- 1) De zaken T-251/17 en T-252/17 worden gevoegd voor het arrest.
- 2) De beroepen worden verworpen.
- 3) Robert Bosch GmbH wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 195 van 19.6.2017.

Arrest van het Gerecht van 26 maart 2019 — Griekenland/Commissie(Zaak T-480/17) ⁽¹⁾

(„ELGFen Elfpo — Van financiering uitgesloten uitgaven — Door Griekenland verrichte uitgaven — Eenmalige en forfaitaire financiële correcties — Randvoorwaarden — Controle van de uit de regelgeving voortvloeiende beheerseisen — Risicoanalyse — Raming van de financiële schade — Motiveringsplicht — Evenredigheid”)

(2019/C 172/40)

Procestaal: Grieks

Partijen

Verzoekende partij: Helleense Republiek (vertegenwoordigers: G. Kanellopoulos en A. Vasilopoulou, gemachtigden)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: D. Triantafyllou en A. Sauka, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 263 VWEU tot nietigverklaring van uitvoeringsbesluit (EU) 2017/1144 van de Commissie van 26 juni 2017 houdende onttrekking aan EU-financiering van bepaalde uitgaven die lidstaten hebben verricht in het kader van het Europees Landbouwgaraantiefonds (ELGF) of in het kader van het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling (Elfpo) (PB 2017, L 165, blz. 37), voor zover het de Helleense Republiek naar aanleiding van het onderzoek met referentie XC/2014/002/GR eenmalige en forfaitaire financiële correcties vooreen totaalbedrag van 1 182 054,17 EUR oplegtwegens tekortkomingen bij de toepassing van de randvoorwaarden (ELGFen Elfpo).

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) De Helleense Republiek wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 357 van 23.10.2017.

Arrest van het Gerecht van 2 april 2019 — Fleig/EDEO(Zaak T-492/17) ⁽¹⁾

(„Openbare dienst — Arbeidscontractanten — Overeenkomst voor onbepaalde tijd — Artikel 47, onder c), i), RAP — Opzegging met opzeggingstermijn — Opzeggingsgronden — Verbreking van de vertrouwensband — Dienstbelang — Kennelijke beoordelingsfout — Zorgplicht — Beginsel van behoorlijk bestuur — Artikelen 30 en 41 van het Handvest van de grondrechten — Procesincident — Publicatie op internet van stukken in het procesdossier van het Gerecht — Artikel 17 van het Statuut”)

(2019/C 172/41)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Stephan Fleig (Berlijn, Duitsland) (vertegenwoordiger: H. Tettenborn, advocaat)

Verwerende partij: Europese Dienst voorextern optreden (EDEO) (vertegenwoordiger: S. Marquardt, gemachtigde)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 270 VWEU strekkende tot nietigverklaring van het besluit van 19 september 2016 waarbij de directeur van het directoraat Personeelszaken van de EDEO, handelend als het tot het aangaan van aanstellingsovereenkomsten bevoegd gezag, verzoekers aanstellingsovereenkomst met ingang van 19 juni 2017 heeft beëindigd, en tot vergoeding van de schade die verzoeker door dat besluit zou hebben geleden

Dictum

- 1) *Het beroep wordt verworpen.*
- 2) *Stephan Fleig wordt verwezen in de kosten.*

(¹) PB C 318 van 25.9.2017.

Arrest van het Gerecht van 28 maart 2019 — dm-drogerie markt/EUIPO — Albea Services (ALBÉA)

(Zaak T-562/17) (¹)

(„Uniemerk — Oppositieprocedure — Internationale inschrijving met aanduiding van de Europese Unie — Beeldmerk ALBÉA — Oudere internationale inschrijving met aanduiding van de Europese Unie — Woordmerk Balea — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Overeenstemmende tekens — Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001]”)

(2019/C 172/42)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: dm-drogerie markt GmbH & Co. KG (Karlsruhe, Duitsland) (vertegenwoordigers: O. Bludovskiy en C. Mellein, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: M. Rajh en H. O'Neill, gemachtigden)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniërend voor het Gerecht: Albea Services (Gennevilliers, Frankrijk) (vertegenwoordiger: J.-H. de Mitry, advocaat)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de eerste kamer van beroep van het EUIPO van 25 mei 2017 (zaak R 1870/2016-1) inzake een oppositieprocedure tussen dm-drogerie markt en Albea Services

Dictum

- 1) De beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) van 25 mei 2017 (zaak R 1870/2016-1) wordt vernietigd.
- 2) Elke partij zal haar eigen kosten dragen.

(¹) PB C 338 van 9.10.2017.

Arrest van het Gerecht van 29 maart 2019 — All Star/EUIPO — Carrefour Hypermarchés (Vorm van een schoenzool)

(Zaak T-611/17) (¹)

(„Uniemerkl — Nietigheidsprocedure — Driedimensionaal Uniemerkl — Vorm van een schoenzool — Algemeen bekende feiten — Motiveringsplicht — Rechten van de verdediging — Artikel 75 van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 94, lid 1, van verordening (EU) 2017/1001] — Absolute weigeringsgrond — Geen onderscheidend vermogen — Artikel 7, lid 1, onder b), van verordening nr. 207/2009 [thans artikel 7, lid 1, onder b), van verordening 2017/1001] — Door gebruik verkregen onderscheidend vermogen — Artikel 7, lid 3, en artikel 52, lid 2, van verordening nr. 207/2009 (thans artikel 7, lid 3, en artikel 59, lid 2, van verordening 2017/1001) — Afwijzing van het verzoek om een mondelinge behandeling voor de kamer van beroep — Artikel 77 van verordening nr. 207/2009 (thans artikel 96, lid 1, van verordening 2017/1001)”)

(2019/C 172/43)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: All Star CV (Beaverton, Oregon, Verenigde Staten) (vertegenwoordigers: R. Kunze, G. Würtenberger, advocaten, en S. Malynicz, QC)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordiger: V. Ruzek, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniërend voor het Gerecht: Carrefour Hypermarchés (Évry, Frankrijk) (vertegenwoordiger: C. Vernet, advocaat)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vierde kamer van beroep van het EUIPO van 27 juni 2017 (zaak R 952/2014-4) inzake een nietigheidsprocedure tussen Carrefour Hypermarchés en AllStar

Dictum

- 1) *Het beroep wordt verworpen.*
- 2) *All Star CV wordt verwezen in de kosten.*

(¹) PB C 374 van 6.11.2017.

Arrest van het Gerecht van 4 april 2019 — United Wineries/EUIPO — Compañía de Vinos Miguel Martín (VIÑAALARDE)

(Zaak T-779/17) (¹)

(„Uniemark — Oppositieprocedure — Aanvraag voor Uniewoordmerk VIÑA ALARDE — Ouder nationaal woordmerk, ALARDE’ — Bewijs van normaal gebruik van het oudere merk — Artikel 42, leden 2 en 3, van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 47, leden 2 en 3, van verordening (EU) 2017/1001] — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Zelfde waren — Overeenstemmende tekens — Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening nr. 207/2009 [thans artikel 8, lid 1, onder b), van verordening 2017/1001]”)

(2019/C 172/44)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: United Wineries, S.A. (Cenicero, Spanje) (vertegenwoordiger: J. Oria Sousa-Montes, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: S. Palmero Cabezas en J. Crespo Carrillo, gemachtigden)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO: Compañía de Vinos Miguel Martín, S.L. (Cigales, Spanje)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vijfde kamer van beroep van het EUIPO van 25 september 2017 (zaak R 281/2017-5) inzake een oppositieprocedure tussen Compañía de Vinos Miguel Martín en United Wineries

Dictum

- 1) *Het beroep wordt verworpen.*
- 2) *United Wineries, S.A. wordt verwezen in de kosten.*

(¹) PB C 42 van 5.2.2018.

Arrest van het Gerecht van 4 april 2019 — Stada Arzneimittel/EUIPO (Afbbeelding van twee tegenover elkaarliggende bogen)

(Zaak T-804/17) ⁽¹⁾

(„Uniemark — Aanvraag voor een Uniebeeldmerk dat twee tegenover elkaarliggende bogen afbeeldt — Absolute weigeringsgrond — Geen onderscheidend vermogen — Artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009[thans artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001]”)

(2019/C 172/45)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Stada Arzneimittel AG (Bad Vilbel, Duitsland) (vertegenwoordigers: J.-C. Plate en R. Kaase, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: aanvankelijk D. Hanf en D. Walicka, vervolgens D. Hanf en E. Markakis, gemachtigden)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de eerste kamer van beroep van het EUIPO van 20 september 2017 (zaak R 1887/2016-1) inzake een aanvraag tot inschrijving als Uniemark van een beeldtekendat twee tegenover elkaar liggende bogen weergeeft

Dictum

- 1) *Het beroep wordt verworpen.*
- 2) *Stada Arzneimittel AG wordt verwezen in de kosten.*

⁽¹⁾ PB C 42 van 5.2.2018.

Arrest van het Gerecht van 28 maart 2019 — Zakłady Chemiczne „Siarkopol” Tarnobrzeg/EUIPO — EuroChem Agro (Unifoska)

(Zaak T-259/18) ⁽¹⁾

(„Uniemark — Oppositieprocedure — Aanvraag voor Uniewoordmerk Unifoska — Ouder Uniewoordmerk NITROFOSKA — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001”)

(2019/C 172/46)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Zakłady Chemiczne „Siarkopol” Tarnobrzeg sp. z o.o. (Tarnobrzeg, Polen) (vertegenwoordiger: M. Kondrat, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: S. Palmero Cabezas en H. O'Neill, gemachtigden)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniërend voor het Gerecht: EuroChem Agro GmbH (Mannheim, Duitsland) (vertegenwoordigers: M. Schmidhuber en A. Haberer, advocaten)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vijfde kamer van beroep van het EUIPO van 7 februari 2018 (zaak R 1503/2017-5) inzake een oppositieprocedure tussen EuroChem Agro en Zakłady Chemiczne „Siarkopol” Tarnobrzeg

Dictum

- 1) *Het beroep wordt verworpen.*
- 2) *Zakłady Chemiczne „Siarkopol” Tarnobrzeg sp. z o.o. wordt verwezen in de kosten.*

⁽¹⁾ PB C 221 van 25.6.2018.

Beschikking van het Gerecht van 25 maart 2019 — Abaco Energy e.a./Commissie

(Zaak T-186/18) ⁽¹⁾

(„Beroeptot nietigverklaring — Staatssteun — Steunregeling voor hernieuwbare energie — Inleidende onderzoeksprocedure — Besluit waarbij de steunregeling verenigbaar met de internemarkt wordt verklaard — Beroep ingesteld door begunstigden — Geen procesbelang — Niet-ontvankelijkheid”)

(2019/C 172/47)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Abaco Energy, SA (Madrid, Spanje) en 1659 andere verzoekende partijen wier namen zijn opgenomen in de bijlage bij de beschikking (vertegenwoordigers: aanvankelijk P. Holtrop, P. Kuypers en M. de Wit, vervolgens P. Holtrop, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: T. Maxian Rusche, P. Němečková en S. Noë, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 263 VWEU tot nietigverklaring van besluit C(2017) 7384 final van de Commissie van 10 november 2017 betreffende steunmaatregel SA.40348 (2015/NN) die door het Koninkrijk Spanje ten uitvoer is gelegd (Steun voor de productie van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen, warmtekrachtkoppelingen afval).

Dictum

- 1) *Het beroep wordt verworpen.*
- 2) *Op de verzoeken tot interventie van het KoninkrijkSpanje en EDP España hoeft niet te worden beslist.*
- 3) *Abaco Energy, SA en de andere verzoekende partijenwier namen zijn opgenomen in de bijlage, worden verwezen in hun eigenkosten en in die van de Europese Commissie, behoudens de kosten inverband met de verzoeken tot interventie.*
- 4) *Abaco Energy en de andere verzoekende partijenwier namen zijn opgenomen in de bijlage, de Commissie, het KoninkrijkSpanje en EDP España dragen elk hun eigen kosten in verband met de verzoeken tot interventie.*

(¹) PB C 221 van 25.6.2018.

Beschikking van het Gerecht van 25 maart 2019 — Solwindet las Lomas/Commissie

(Zaak T-190/18) (¹)

(„Beroeptot nietigverklaring — Staatssteun — Steunregeling voor duurzame energie — Inleidende onderzoeksprocedure — Besluit waarbij de steunregeling verenigbaar met de internemarkt wordt verklaard — Beroep ingesteld door een begunstigde — Geen procesbelang — Niet-ontvankelijkheid”)

(2019/C 172/48)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Solwindet las Lomas, S.L. (Girona, Spanje) (vertegenwoordiger: L. Sandberg-Mørch, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: T. Maxian Rusche, P. Němečková en S. Noë, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 263 VWEU tot nietigverklaring van besluit C(2017) 7384 final van de Commissie van 10 november 2017 inzake steunmaatregel SA.40348 (2015/NN) — Spanje — Steun voor de productie van elektriciteit uit duurzame energiebronnen, warmtekrachtkoppelingen afval

Dictum

- 1) *Het beroep wordt verworpen.*
- 2) *Op de verzoeken tot interventie van het KoninkrijkSpanje en EDP España hoeft niet te worden beslist.*
- 3) *Solwindet las Lomas, S.L. wordt verwezen in haar eigen kosten en in de kosten van de Europese Commissie, met uitzondering van de kosten betreffende de verzoeken tot interventie.*
- 4) *Solwindet las Lomas, de Commissie, het KoninkrijkSpanje en EDP España dragen elk hun eigen kosten betreffende de verzoek tot interventie.*

(¹) PB C 190 van 4.6.2018.

Beschikking van het Gerecht van 28 maart 2019 — Herholz/EUIPO (#)**(Zaak T-631/18) ⁽¹⁾****(„Uniemark — Aanvraag voor Uniewoordmerk # — Absolute weigeringsgrond — Geen onderscheidend vermogen — Artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 — Vordering tot herziening — Kennelijke niet-ontvankelijkheid”)**

(2019/C 172/49)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Herholz Vertrieb GmbH & Co. KG (Ahaus, Duitsland) (vertegenwoordiger: D. Sprenger, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: A. Sesma Merino en A. Söder, gemachtigden)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de tweede kamer van beroep van het EUIPO van 22 augustus 2018 (zaak R 445/2018-2) inzake een aanvraag tot inschrijving van het woordteken # als Uniemark

Dictum

- 1) *Het beroep wordt verworpen.*
- 2) *Herholz Vertrieb GmbH & Co. KG wordt verwezen in de kosten.*

⁽¹⁾ PB C 445 van 10.12.2018.

Beroep ingesteld op 8 maart 2019 — Şanlı/Raad**(Zaak T-157/19)**

(2019/C 172/50)

Procestaal: Nederlands

Partijen

Verzoekende partij: Dalokay Şanlı (Rotterdam, Nederland) (vertegenwoordiger: D. Gürses, advocaat)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- uitvoeringsverordening (EU) 2019/24 van de Raad van 8 januari 2019 en besluit (GBVB) 2019/25 van de Raad van 8 januari 2019 nietig te verklaren, en
- de Raad te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker zes middelen aan.

1. Eerste middel: de plaatsing van de PKK op de lijst is niet meergerechtvaardigd omdat de PKK geen terroristische organisatie is.
2. Tweede middel: de naam van verzoeker behoort niet op de lijst te staan aangezien hij nooit is veroordeeld voor terroristische misdrijven noch in beschuldiging is gesteld voor dergelijke feiten.
3. Derde middel: het is niet bewezen dat verzoeker terroristische activiteiten heeft verricht of dat hij in verband kan worden gebracht met dergelijke activiteiten. De stelling dat hij rekruterings- en financieringsactiviteiten zou hebben verricht, is niet bewezen.
4. Vierde middel: de fundamentele rechten van verdediging van verzoekers het recht op effectieve rechterlijke bescherming zijn geschonden omdat hij zich niet heeft kunnen verweren tegen de aantijgingen jegens hem.
5. Vijfde middel: de bestreden handelingen van de Raad zijn onvoldoende gemotiveerd aangezien ondersteund bewijs voor het opleggen van een sanctie ontbreekt.
6. Zesde middel: artikel 1, lid 4, van gemeenschappelijk standpunt 2001/931/GBVB is geschonden aangezien door de Raad geen welbepaalde inlichtingen of dossier-elementen zijn overgelegd die aantonen dat door een bevoegde instantie een beslissing is genomen in de zin van dat artikel.

Beroep ingesteld op 11 maart 2019 — Deutsche Telekom/Parlement en Raad

(Zaak T-161/19)

(2019/C 172/51)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Deutsche Telekom (Bonn, Duitsland) (vertegenwoordigers: F. González Díaz, B. Langeheine en J. Blanco Carol, advocaten)

Verwerende partijen: Europees Parlement en Raad van de Europese Unie

Conclusies

Verzoekster verzoekt het Gerecht:

- het beroep tot nietigverklaring ontvankelijk te verklaren;
- artikel 50 van verordening (EU) nr. 2018/1971 van het Europees Parlement en de Raad⁽¹⁾ nietig te verklaren;

- het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie te verwijzen in de kosten van de procedure en in alle overige kosten die voor verzoekster in verband met deze zaak zijn opgekomen.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster vijf middelen aan.

1. Eerste middel: artikel 50 van de bestreden verordening is ongeldig aangezien artikel 114 VWEU geen gepaste rechtsgrondslag vormt.
2. Tweede middel: artikel 50 van de bestreden verordening is in strijd met het subsidiariteitsbeginsel en is ontoereikend gemotiveerd.
3. Derde middel: artikel 50 van de bestreden verordening is in strijd met het evenredigheidsbeginsel en is ontoereikend gemotiveerd.
4. Vierde middel: bij de procedure voor de vaststelling van artikel 50 van de bestreden verordening zijn de beginselen van betere regelgeving geschonden.
5. Vijfde middel: artikel 50 van de bestreden verordening beperkt verzoeksters fundamentele recht op eigendom en vrijheid van ondernemerschap.

(¹) Verordening van 11 december 2018 tot instelling van het Orgaan van Europese regulerende instanties voor elektronische communicatie (BEREC) en het Bureau voor ondersteuning van BEREC (BEREC-Bureau), tot wijziging van verordening (EU) 2015/2120 en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1211/2009 (PB 2018, L 321, blz. 1).

Beroep ingesteld op 11 maart 2019 — Telefonica en Telefónica de España/Parlement en Raad

(Zaak T-162/19)

(2019/C 172/52)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Telefonica, SA (Madrid, Spanje) en Telefónica de España, SA (Madrid) (vertegenwoordigers: F. González Díaz, B. Langeheine en J. Blanco Carol, advocaten)

Verwerende partijen: Europees Parlement en Raad van de Europese Unie

Conclusies

Verzoeksters verzoeken het Gerecht:

- het beroep tot nietigverklaring ontvankelijk te verklaren;
- artikel 50 van verordening (EU) 2018/1971 van het Europees Parlement en de Raad (¹) nietig te verklaren;
- het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie te verwijzen in de kosten van de procedure en in alle overige kosten die voor verzoeksters in verband met deze zaak zijn opgekomen.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun beroep voeren verzoeksters vijf middelenaan, die in wezen gelijk zijn aan of vergelijkbaar zijn met de inzaak T-161/19, Deutsche Telekom/Parlement en Raad, aangevoerde middelen.

(¹) Verordening van 11 december 2018 tot instelling van het Orgaan van Europese regulerende instanties voor elektronische communicatie (BEREC) en het Bureau voor ondersteuning van BEREC (BEREC-Bureau), tot wijziging van verordening (EU) 2015/2120 en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1211/2009 (PB 2018, L 321, blz. 1).

Beroep ingesteld op 20 maart 2019 — Hebberecht/EDEO

(Zaak T-171/19)

(2019/C 172/53)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Chantal Hebberecht (Luxemburg, Luxemburg) (vertegenwoordiger: K. Bocard, advocaat)

Verwerende partij: Europese Dienst voor extern optreden (EDEO)

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- het beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren;
- de aan haar opgelegde sanctie nietig te verklaren;
- de Europese Dienst voor extern optreden (EDEO) te veroordelen tot betaling van het bedrag van 36 000 EUR aan achterstallig salaris en vertragingsrente;
- EDEO te veroordelen tot betaling van een vergoeding van 450 000 EUR voor de schade aan haar gezondheid alsmede materiële en immateriële schade;
- subsidiair, EDEO te veroordelen tot betaling van een vergoeding van 300 000 EUR voor dezelfde schade;
- meer subsidiair, EDEO te veroordelen tot betaling van een vergoeding van 150 000 EUR voor dezelfde schade;

- nog meer subsidiair, EDEO te veroordelen tot betaling van een vergoeding van 50 000 EUR voor dezelfde schade;
- EDEO te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter onderbouwing van het beroep voert verzoekster aan dat zij nietschuldig is aan de feiten die het Tribunal de première instance du Hainaut (België) in zijn vonnis van 13 december 2017 heeft vastgesteld en die EDEO heeft aangemerkt als een bijzonder ernstig verzuim van de verplichtingen die met name krachtens artikel 12 van het Statuut op ambtenaren rusten. Zij stelt eveneens dat de jegens haar getroffen sancties discriminatoir zijn.

Beroep ingesteld op 22 maart 2019 — AV en AW/Parlement

(Zaak T-173/19)

(2019/C 172/54)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partijen: AV en AW (vertegenwoordigers: L. Levi en S. Rodrigues, advocaten)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

De verzoekende partijen verzoeken het Gerecht:

- het onderhavige beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren;

dientengevolge,

- de bestreden besluiten nietig te verklaren;
- de verwerende partij te verwijzen in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij vijf middelen aan.

1. Eerste middel, ontleend aan schending van ten eerste artikel 78 van verordening nr. 966/2012 (EU, Euratom) van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 tot vaststelling van de financiële regels van toepassing op de algemene begroting van de Unie en tot intrekking van Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 van de Raad (PB 2012, L 298, blz. 1), en ten tweede rechten van de verdediging. Dienaangaande betogen verzoekers dathun voor de vaststelling van de bestreden besluiten tot terugvordering van het onverschuldigd betaalde geen enkel administratief besluit kennis is gebracht waarbij het bevel tot invordering wordt gegeven.
2. Tweede middel, ontleend aan het ontbreken van een geldige rechtsgrondslag, omdat de tuchtrechtelijke context van de bestreden besluiten zichertegen verzet dat deze worden gebaseerd op artikel 85 van het Ambtenarenstatuut.

3. Derde middel, ontleend aan schending van artikel 85 van het Ambtenarenstatuut. Ervan uitgaande dat de bestreden besluiten gebaseerd kunnen worden op artikel 85 van het Statuut, dan nog zijn deze onrechtmatig, omdat in casu niet is voldaan aan de toepassingsvoorwaarden van deze bepaling.
4. Vierde middel, ontleend aan schending van het beginsel van behoorlijk bestuur en niet-nakoming van de daaruit voortvloeiende zorgplicht, met name omdat de verwerende partij niet de moeite heeft genomen om de juistheid te controleren van de door het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) vastgestelde onregelmatigheid.
5. Vijfde middel, ontleend aan misbruik van bevoegdheid door het Parlement, aangezien dit de bestreden besluiten heeft vastgesteld met het, zij het niet het uitsluitende, dan toch voornaamste doel om andere doelstellingen te verwezenlijken dan die van artikel 85 van het Statuut, dat wil zeggen de wil om verzoekers op een andere wijze te bestraffen dan door middel van een tuchtprocedure.

Beroep ingesteld op 25 maart 2019 — 3V Sigma/ECHA

(Zaak T-176/19)

(2019/C 172/55)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: 3V Sigma (Milaan, Italië) (vertegenwoordigers: C. Bryant en S. Hainsworth, solicitors, en C. Krampitz, advocaat)

Verwerende partij: Europees Agentschap voor chemische stoffen

Conclusies

Verzoekster verzoekt het Gerecht:

- het beroep ontvankelijk te verklaren;
- de beslissing van de kamer van beroep van verweerder van 15 januari 2019 betreffende de beoordeling van de stof bis(2-ethylhexyl) 4,4'-{6[4-tert-[4-tert-butylcarbamooyl] anilino]-1,3,5-triazine-2,4-diyldiimino}dibenzoaat te vernietigen, voor zover daarbij (i) het beroep van verzoekster tegen het oorspronkelijke besluit is verworpen en (ii) is beslist dat verzoekster uiterlijk op 22 oktober 2020 informatie over de OESO TG 308-studie dient te verstrekken, en
- verweerder te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster twee middelen aan.

1. Eerste middel: onjuiste rechtsopvatting en kennelijke beoordelingsfout door te oordelen dat de OESO TG 308-studie noodzakelijk is.

Verzoekster betoogt dat de kamer van beroep van verweerder blijkt gegeven van een onjuiste rechtsopvatting en een kennelijke beoordelingsfout heeft gemaakt door geen onderscheid te maken tussen enerzijds de voorwaarden waaronder testen moeten worden uitgevoerd om de al dan niet aanwezigheid van omzettings- en/of afbraakproducten van een stof vast te stellen, en anderzijds de voorwaarden waaronder de persistente, bioaccumulerende en toxische eigenschappen of de zeer persistente en zeer bioaccumulerende eigenschappen van dergelijke omzettings- en/of afbraakproducten moeten worden beoordeeld. Bijgevolg stelt verzoekster dat de kamer van beroep van verweerder ten onrechte tot de conclusie is gekomen dat de aanverzoekster gevraagde OESO TG 308-studie noodzakelijk was.

2. Tweede middel: de kamer van beroep van verweerder heeft blij gegeven van een onjuiste rechtsopvatting en een kennelijke beoordelingsfout gemaakt door te oordelen dat de genoemde testtemperatuur geschikt is.

Verzoekster stelt dat de kamer van beroep van verweerder blijkt gegeven van een onjuiste rechtsopvatting en een kennelijke beoordelingsfout heeft gemaakt door tot de slotsom te komen dat de genoemde testtemperatuur voor de OESO TG 308-studie, namelijk 20°C, geschikt was. De kamer van beroep van verweerder heeft geen rekening gehouden met het feit dat de uitvoering van de studie bij een hogere temperatuur een wezenlijke invloed heeft op de concentraties van de gevormde omzettings- en/of afbraakproducten en dus op de vraag ten aanzien van welke van die producten, in voorkomend geval, vervolgens de persistente, bioaccumulerende en toxische eigenschappen of de zeer persistente en zeer bioaccumulerende eigenschappen worden beoordeeld. Hierdoor is de studie helemaal niet geschikt, aldus verzoekster.

Beroep ingesteld op 28 maart 2019 — Puma/EUIPO (SOFTFOAM)

(Zaak T-182/19)

(2019/C 172/56)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Puma SE (Herzogenaurach, Duitsland) (vertegenwoordiger: M. Schunke, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Betrokken merk: aanvraag voor Uniebeeldmerk SOFTFOAM — inschrijvingsaanvraag nr. 17 363 318

Bestreden beslissing: beslissing van de tweede kamer van beroep van het EUIPO van 8 januari 2019 in zaak R 1399/2018-2

Conclusies

— vernietiging van de bestreden beslissing;

— verwijzing van het EUIPO in de kosten, daaronder begrepen de kosten van de procedure voor de kamer van beroep.

Aangevoerd middel

— schending van artikel 7, lid 1, onder b) en c), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad.

Beroep ingesteld op 27 maart 2019 — Aurea Biolabs/EUIPO — Avizel (AUREA BIOLABS)

(Zaak T-184/19)

(2019/C 172/57)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Aurea Biolabs Pte Ltd (Kochi, India) (vertegenwoordigers: B. Brandreth, QC, en L. Oommen, solicitor)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Avizel SA (Luxemburg, Luxemburg)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Aanvrager van het betrokken merk: verzoekster voor het Gerecht

Betrokken merk: aanvraag voor Uniebeeldmerk AUREA BIOLABS — inschrijvingsaanvraag nr. 15 836 737

Procedure voor het EUIPO: oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de tweede kamer van beroep van het EUIPO van 29 januari 2019 in zaak R 814/2018-2 (CORR)

Conclusies

— vernietiging van de bestreden beslissing;

— verwijzing van het EUIPO in de kosten.

Aangevoerde middelen

— de beslissing van de kamer van beroep is gebaseerd op een nietigebepaling;

- indien er sprake is van een kennelijk onjuiste rechtsopvatting, had de eerdere beslissing moeten worden ingetrokken;
- schending van artikel 94, lid 1, van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad en van het billijkheidsbeginsel.

Beroep ingesteld op 28 maart 2019 — Public.Resource.Org en Right to Know/Commissie

(Zaak T-185/19)

(2019/C 172/58)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Public.Resource.Org, Inc. (Sebastopol, Californië, Verenigde Staten) en Right to Know CLG (Dublin, Ierland) (vertegenwoordigers: F. Logue, solicitor, en A. Grünwald, J. Hackl en C. Nüßing, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

Verzoeksters verzoeken het Gerecht:

- besluit C(2019) 639 final van de Commissie van 22 januari 2019 (met inbegrip van het oorspronkelijke besluit van 15 november 2018 met referentie GROW/D3/ALR/dr(2018) 5993057) nietig te verklaren;
- subsidiair, de zaak terug te verwijzen naar de Commissie, en
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun beroep voeren verzoeksters twee middelenaan.

1. Eerste middel: de Commissie heeft artikel 4, lid 2, eerste streepje van verordening (EG) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ onjuist uitgelegd en/of toegepast, aangezien de gevraagde geharmoniseerde normen niet door deze bepaling worden beschermd:
 - de gevraagde geharmoniseerde normen kunnen niet auteursrechtelijk worden beschermd aangezien zij deel uitmaken van het Unierecht;
 - de gevraagde geharmoniseerde normen zijn niet origineel en worden daarom niet auteursrechtelijk beschermd;
 - verweerster heeft de vermeende ondermijning van de commerciële belangen van de normalisatieorganisatie niet aangetoond.

2. Tweede middel: de Commissie heeft artikel 4, lid 2, laatste zinsdeel, van verordening (EG) nr. 1049/2001 geschonden, aangezien zij ten onrechte heeft geoordeeld dat verzoeksters geen hoger openbaar belang hebben bij toegang tot de gevraagde geharmoniseerde normen:
- vrije toegang tot het recht van de Unie is vereist ingevolge de beginselen van de rechtsstaat en de grondrechten;
 - de gevraagde normen bevatten milieu-informatie en met name informatie over emissies in het milieu, en moeten derhalve worden vrijgegeven overeenkomstig verordening (EG) nr. 1367/2006^(?);
 - verweerster heeft niet naar behoren gemotiveerd waarom er geen sprake is van een hoger openbaar belang.

(¹) Verordening van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB 2001, L 145, blz. 43).

(²) Verordening van het Europees Parlement en de Raad van 6 september 2006 betreffende de toepassing van de bepalingen van het Verdrag van Aarhus betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden op de communautaire instellingen en organen (PB 2006, L 264, blz. 13).

Beroep ingesteld op 29 maart 2019 — Glaxo Group/EUIPO (kleurmerk paars)

(Zaak T-187/19)

(2019/C 172/59)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Glaxo Group Ltd (Brentford, Verenigd Koninkrijk) (vertegenwoordigers: S. Malynicz, QC, S. Baran, barrister en R. Jacob, solicitor)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Betrokken merk: aanvraag voor Uniekleurmerkpaars (PANTONE: 2587C) — inschrijvingsaanvraag nr. 14 596 951

Bestreden beslissing: beslissing van de eerste kamer van beroep van het EUIPO van 15 januari 2019 in zaak R 1870/2017-1

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing;
- verwijzing van het EUIPO in de kosten.

Aangevoerde middelen

- schending van artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EU)2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad, doordat werd vastgesteld dat het teken intrinsiek onderscheidend vermogen miste, zodat het niet geldig als merk kon worden ingeschreven;
- schending van artikel 7, lid 1, onder b), en artikel 7, lid 3, van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad, doordat niet werd vastgesteld dat het teken onderscheidend vermogen had verkregen door het gebruik dat ervan was gemaakt door verzoekster om vernietiging en/of met haar toestemming.

Beroep ingesteld op 1 april 2019 — Verenigd Koninkrijk/Commissie**(Zaak T-188/19)**

(2019/C 172/60)

*Procestaal: Engels***Partijen**

Verzoekende partij: Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (vertegenwoordigers: S. Brandon, gemachtigde, en T. Johnston en J. Scott, barristers)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- het besluit van de Commissie nietig verklaren waarbij het definitieve controleverslag, met kenmerknummer 14-BA262-013 definitief, is aangenomen, zoals het ter kennis is gebracht aan de regering van het Verenigd Koninkrijk bij brief van 20 december 2018 en is ontvangen op 21 januari 2019;
- de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij tweemiddelen aan.

1. Eerste middel: de controleurs hebben blijk gegeven van een verkeerderechtsopvatting door te oordelen dat een dagelijkse urenregistratie vereist is, en hebben daardoor de subsidieovereenkomsten verkeerd uitgelegd.
 2. Tweede middel: het definitieve controleverslag maakt inbreuk op het legitieme vertrouwen van het Met Office (nationaal weerkundiginstituut) dat zijn systeem waarbij de urenregistratie achteraf wordt opgesteld, en zijn maandelijkse berekening van overheadkosten voldoen aan de vereisten van de subsidieovereenkomsten.
-

ISSN 1977-0995 (elektronische uitgave)
ISSN 1725-2474 (papieren uitgave)

Bureau voor publicaties van de Europese Unie
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

NL